

מסורת הש"ס

[illegible]

1. ואהא ונכין אתן
תשטרו את בנתם
לכל דבר ומזבח
ולמזבתי פלרט ועברתם
לעמך מן את את
ביתכם וזון הקרבן
יזקת: כמברר יו
קדשים ידיו
אלהדו ולא יחלו
שאלתם כי את אישי
יזלם אלהדו דם
מקרבם וזון קדש:
2. וזקל את קדשי
בני ישראל את אשר
ירמנו לך ויורק כט
ושימור את שמעתי
על יואל עזא
ומתו בו כי יתללה אני
מקדשם: ויורק כט
ואבילו עזו שאי
יך קדשי יחלל ונכרתה
תפש הדוא ממקדש:
ויברר יו

[illegible]

ענין לעבודה תמה דהא
ידה שיש אחריה עבודה:
י טובא ותי נמי טמא
גי יליף לה מקראי לקמן:
ברו עליהם יוסר משלשים
ו אחיו מחמת מילה וכן
הני כולו חס להו דבו

ולו הכי ליטתוהו במיתה אלא
 ויגומתוהו: הויד במיתה. כ
 מתרומה. שאכלה בטומאה ד
 תרומה וזה תרומה מעורב
 וזה יש היתר לאיסורו כהפס
 ון רצים ולא יחללו וזה ב
 וזה אלא בקדשים: **שכן פ**
 כתיב. טבל וטמר אין להם
 איס דבר הכתוב בפרשת
 תרומה טהורה קאמר כ

עין משפט
ור מצוד

[illegible]

ששום טמא שזכנא למקדש
היה וכו' האי גוונא פריך
ההיא אלנא קרימנא לן טמא
היה בר כרת הוא וכו' דלא
עבד עבודה זמני כגון
ההויסן נתיורא ועבודת
האשכר למיטעד בלא שרייה
למנייהו דלא אפשר בלא
זכי בלויה מטום זרות
הימים ושלא רחוק דייס
היו קיים וכו' דקמני ולא
ורגליה דלשכורא
במת גרות דכבלי חשוק
לן לקמן שלא רחוק דייס
דכמיב צנוטא אל אהל
האלמנא אפי' איביאה קרינת
הי מוחיבא דלשכר דכמיב
קדא או בגשמי אל המנוח
לשבת בעינן הימ צעורה
אפילו איביאה קרינת
לעלוס וכו' המיחיב איביאה
הי איכיל דלשבת אצטווס
בן מושב בפרק ב' דזבחים
מזא אי תבב צנוטא אל תבב
הי אפי' איביאה קרינת
לשכר וכו' ודא דקמן תנא'
ההיל מוקדש ממנו
שלא רחוק דייס ורגליה
פליג ואמר דין האלוט
לן הסם בעינן צעולה
משמע דאיכא מיתה
ספחא דלויס (פ"ה) אמר
לויס ולמוחב שלא רחוק
אמר לה העבודה אפילו
פועלים את מוחו בגזירין
מחלק על הפול פי' כמו
אמ"ק דף י"ג. א"ת רב הויס
ודוק וכו' לויס מוחב לא היי
פועלים את מוחו דראמ'
(ג:) מי איכא מדיד דתתנא
קטקטין לוי ושמא ההיא
היורד דריבם מחייה
אפי' דולא יחללו
סעכל בנותר נמי איירי
בצומחם שלהי בית שמאי
(ט:) דמני לן מניין שפך
הכבוש מדבר תלמוד לומר
את שם קדשי (ש) וגו' בשני
תמזר חיה פסול
לעבד מזה וכו' וזו לא
קשה לכל בעי' למיך
חילול דריבם וזכר לומר
שיקרו לאו לנותר דאפי'
שעלמא שני נותר דכמיב
ומחם טו: ד"ה אלה:

פרט
 ש. כהן צעל מוס ששימס:
 ר ירמו. שעמדין לחמוס
 י את קדש ה' חלל וס יעו:
 גוסה במדבר וכשעת הימר
 י במתומה אלז נומר אלז
 חיד קדש ה' חלל: פגול
 מחלל אלז חרומה פסול
 ו טרהה במקוה: שנאמר
 אין. מילחא באפי נפשה
 ס אכלה בטומאת הגוף:
 ימא